

Rada podnosi, że Sąd naruszył prawo orzekając, że wnosząca odwołanie powinna przedstawić dowody, by potwierdzić uzasadnienie nałożenia środków ograniczających przeciwko spółce Fulmen, a mianowicie by potwierdzić fakt, że ta spółka była zaangażowana w instalację urządzeń elektrycznych w instalacji jądrowej Kom/Fordu (Iran).

W tej kwestii Rada uważa, po pierwsze, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że Rada powinna zażądać od państwa członkowskiego, które zaproponowało wyznaczenie Fulmenu, by przedstawiło dowody i informacje, skoro te dowody i informacje pochodzą ze źródeł poufnych. Po drugie Rada twierdzi, że Sąd naruszył prawo uznając, że Sąd może uwzględnić elementy poufne, które nie zostały podane do wiadomości adwokatów zainteresowanych stron, podczas gdy art. 67 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem nie przewiduje takiej możliwości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 6 czerwca 2012 r. — Trento Sviluppo Srl i Centrale Adriatica Soc. coop. przeciwko AGCOM

(Sprawa C-281/12)

(2012/C 235/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc. coop.

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ w związku z częścią w której włoski tekst używa zwrotu „i w każdym przypadku” należy dokonywać w ten sposób, że dla uznania, że zachodzi wprowadzająca w błąd praktyka handlowa wystarcza wystąpienie wyłącznie jednej z przesłanek, o których mowa w pierwszej części tego ustępu, czy też dla uznania, że zachodzi taka praktyka handlowa konieczne jest także, aby wystąpiła dodatkowa przesłanka, jaką jest możliwość, iż praktyka handlowa wypaczy podjętą przez konsumenta decyzję dotyczącą transakcji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 7 czerwca 2012 r. — Aboubacar Diakite przeciwko Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-285/12)

(2012/C 235/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aboubacar Diakite

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ten przepis przyznaje ochronę jedynie w sytuacji „wewnętrznego konfliktu zbrojnego” w znaczeniu nadanym w międzynarodowym prawie humanitarnym, a w szczególności w odniesieniu do art. 3 wspólnego czterem konwencjom genewskim z dnia 12 sierpnia 1949 r. (dotyczącym, odpowiednio, polepszenia losu rannych i chorych w armiach czynnych na lądzie; polepszenia losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu; traktowania jeńców i ochrony osób cywilnych podczas wojny)?

Jeżeli pojęcie wewnętrznego konfliktu zbrojnego, o którym mowa w art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/83 należy interpretować w sposób autonomiczny względem art. 3 wspólnego czterem konwencjom genewskim z dnia 12 sierpnia 1949 r., jakie są w tym przypadku kryteria służące ocenie istnienia takiego „wewnętrznego konfliktu zbrojnego”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 7 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Język postępowania: polski

Prezes piątej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.